روزنه

درخواست اعاده دادرسی محمد نجفی رد شد

● **ایسنا:** پیام درفشان، وکیل مدافع محمد نجفی -وکیلی که در ارتباط با حوادث دی‌ماه ۹۶ با حکم دادگاه انقلاب اراک به حبس محکوم شده است- از رد درخواست اعاده دادرسی موکلش در دیوان عالی کشور خبر داد. او دراین‌باره اظهار کرد: درخواست اعاده دادرسی پرونده محمد نجفی ۱۲ آبان‌ماه به دیوان عالی کشور ارائه شده و ۱۰ دقیقه بعد برای ما پیامک آمده که پرونده ایشان در اراک به اجرای احکام رفته است که این موضوع برخلاف نص صریح قانون است؛ چون باید متهم احضار می‌شد اما صبح فردای تقاضای اعاده دادرسی، او دستگیر و برای اجرای حکم به زندان برده شد. او افزود: با توجه به مستندات موجود، در خود دیوان هم در تاریخ ۲۲ آبان درخواست اعاده دادرسی در شعبه ۲۸ دیوان رد شده است؛ یعنی به‌طورکلی فقط ۱۰ روز از زمان تحویل درخواست تا رد آن طول کشیده است. وکیل مدافع محمد نجفی خاطرنشان کرد: اگر حداقل چهار یا پنج روز را برای کارهای اداری ارجاع و تعیین شعبه و ثبت رایانه در نظر بگیریم، یعنی پرونده بلافاصله پس از رسیدن به شعبه ۲۸ دیوان عالی کشور حداکثر در پنج روز رد شده است. این در حالی است که به‌سبب کثرت پرونده‌هایی که از سراسر کشور به دیوان عالی کشور واصل می‌شود، رسیدگی آن چند ماه طول می‌کشد. درفشان یادآور شد: درباره درخواست اعاده دادرسی ما که به‌صورت مستند و مستدل اثبات می‌کرد قوانین آمره در روند دادرسی به پرونده آقای نجفی نقض شده است، باید پرونده در ابتدا مطالبه می‌شد و سپس ازسوی شعبه دیوان مطالعه می‌شد و حداقل پس از طی این روند منطقی بود که به صورت مستدل رد شود. او افزود: شایان ذکر است پاسخ درخواست اعاده دادرسی مستدل و مستند، بدون حتی مطالبه پرونده و مطالعه و بررسی آن صرفا در دادنامه‌ای چند خطی که از سوی شعبه ۲۸ دیوان صادر شده است، رد شد. وکیل مدافع محمد نجفی تصریح کرد: این درخواست اعاده دادرسی در مورد حکم قطعی دو سال حبس و یک سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق موکلم است که ازسوی شعبه یک دادگاه تجدید نظر استان مرکزی، حکم دادگاه بدوی در این زمینه تأیید شده و به موجب آن درحال‌حاضر آقای نجفی در حال تحمل کیفر حبس هستند. به گفته درفشان، شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی اراک محمد نجفی را به‌دلیل عنوان اتهامی فعالیت تبلیغی به نفع گروه‌ها و سازمان‌های مخالف نظام به یک سال حبس، بابت توهین به رهبری به دو سال حبس و به اتهام همکاری با دول متخاصم از طریق انتقال اخبار و اطلاعات به‌وسیله مصاحبه، به ۱۰ سال حبس محکوم کرده است که طبق ماده ۱۳۴ قانون مجازات اسلامی در صورت قطعیت‌یافتن این حکم، مجازات اشد یعنی ۱۰ سال حبس قابلیت اجرا دارد. درفشان روز دوم دی‌ماه، از تفهیم اتهام جدیدی به موکلش خبر داد و گفت: چند روز پیش، سه اتهام جدید در شعبه بازپرسی شازند برای موکلم مطرح شد که بازپرس با هر سه این اتهامات مخالفت کردند، اما دادستان اصرار کرده و اتهام «تشویش اذهان عمومی» به او تفهیم شده است. او افزود: این اتهامات جدای از اتهامات قبلی محمد نجفی بوده و دلیل آن نامه‌ای اعلام شده که موکلم به رهبری نوشته است.

شکایت از دولت در کمیسیون عالی استان‌ها

● **مهر:** نشست شورای عالی استان‌هابا اصحاب رسانه به منظور بررسی عملکرد یک‌ساله این نهاد در ساختمان شورای‌عالی استان‌ها برگزار شد. مرتضی الویری در نشست شورای‌عالی استان‌ها به ابعاد جایگاه این شورا در قانون اساسی پرداخت و گفت: «اصل ۱۰۱ قانون اساسی مهم‌ترین جایگاه کاربردی شورای‌عالی استان‌ها را تبیین کرده است. به منظور جلوگیری از تبعیض و جلب همکاری در راستای عمران و رفاه استان‌ها و نظارت اجرای هماهنگی در این زمینه شورای‌عالی استان‌ها تشکیل می‌شود. همان‌طور که در این اصل بیان می‌شود، یکی از نقش‌های اساسی شورای‌عالی استان‌ها جلوگیری از تبعیض است. اینجا تبعیض به مفهوم عام آن مدنظر بوده و با توجه به اینکه شورای‌عالی استان‌ها برآمده از شوراهای فرودست و پایین‌تر است، این نقش عمده داده شده است». الویری در ادامه سخنان خود افزود: «در اینجا می‌رسیم به اختلاف نظر جدی بین ما و دولت که تا امروز این وظیفه قانونی از سوی دولت انجام نشده است؛ بنابراین اصلی‌ترین وظیفه ما بر زمین مانده است». رئیس شورای‌عالی استان‌ها اظهار کرد: «در همین راستا مکاتبات زیادی با سازمان برنامه و بودجه و حتی آقای رئیس‌جمهور داشتیم؛ ولی نتیجه نگرفتیم؛ بنابراین مجبور به شکایت شدیم. براساس‌این به کمیسیون اصل نود مجلس شورای اسلامی شکایت کردیم».

بررسی حوادث دی سال گذشته در گفت‌وگو با ابراهیم متقی، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران:

سال ۹۶ رئیسی هم رئیس‌جمهور می‌شد همین وضعیت بود

حسین جلالی و مهدی عارفان: یک سال از اعتراضات دی ۹۶ گذشت؛ اعتراضاتی که در آن اکثر بازیگران سیاسی گذشته، فقط نظاره‌گر بودند. چه شد که صد شهر ایران در عرض چند روز صحنه ناآرامی‌ها شدند؟ نقطه کانونی آن اعتراضات چه بود؟ ظرفیت بالای نارضایتی جامعه را چگونه باید فهمید؟ اینها پرسش‌هایی است که با ابراهیم متقی در میان گذاشتیم؛ بحث از اینجا آغاز می‌شود و به تحلیل ساختارها و بررسی چشم‌انداز پیش‌رو کشیده می‌شود. البته در مسیر خود کمی به دست‌انداز می‌افتد که امیدواریم این موضوع به هرچه روشن‌ترشدن موضوع کمک کرده باشد. ابراهیم متقی، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران است. مشاور نهادهای متفاوتی بوده و مدت‌زمانی نیز ریاست گروه علوم سیاسی دانشگاه تهران را بر عهده داشته است. تابه‌حال کوشیده در دوگانه اصولگرا و اصلاح‌طلب قرار نگیرد، به ساختارها توجه می‌کند و خود را واقع‌گرا می‌داند. این‌چنین است که با سابقه همکاری با اصلاح‌طلبان در مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری و روزنامه «سلام»، کسی او را در زمره اصلاح‌طلبان نمی‌شمارد. در سال‌های اخیر البته بیشتر در رسانه‌ها به‌خاطر نقدهای تندوتیزش به برجام شناخته می‌شود. آن‌چنان‌که در این گفت‌وگو مشخص است، متقی هنوز «برجام» را رها نکرده و در علت‌یابی شرایط امروز جامعه، دوباره دست بر این نقطه می‌گذارد. نگاه تئوریک او در کنار سابقه همنشینی و همکاری‌اش با افراد و نهادهای مؤثر باعث شده گاهی به نکات ظریف و درخور توجهی اشاره کند؛ بصیرت‌ها و ظرافت‌هایی که غالبا در تحلیل‌های زمخت چندخطی فضای مجازی گم می‌شود. با وجود این نمی‌توان این نکته را نادیده گرفت که او در بیان تحلیل‌های خود احتمالا ملاحظاتی را نیز رعایت می‌کند.

عکس: مقداد مددی، تسنیم

اعتراضات دی سال گذشته چه جنس و کیفیتی داشت؟

هر بحران ویژگی‌های خاص خودش را دارد؛ چه بحران خانوادگی، صنفی، اجتماعی یا بین‌المللی. روند بحران‌ها در فضای تصاعد و تنازل قرار می‌گیرد. بحران انعکاس فضا و شکل‌بندی‌های اجتماعی و ساختاری است. طبیعی است که در فضای بحران، بازیگران فراساختاری هم به‌عنوان نیروی کاتالیزور ایفای نقش می‌کنند. در دی‌ماه ۱۳۹۶ نشانه‌هایی از بن‌بست در سیاست‌های اقتصادی دولت آقای روحانی مشاهده می‌شد. واقعیت‌ها این بود که برجام به نتیجه نمی‌رسید. به‌هیچ‌وجه در متن برجام مسئله پایان‌یافتن تحریم‌ها مطرح نشده است، [تنها] بحث تعلیق تحریم‌ها و آن هم تحریم‌های هسته‌ای وجود داشت؛ بنابراین طبیعی است که امکان اعاده وجود داشته باشد. از همه مهم‌تر اینکه برخلاف رویکردهایی که تیم وزارت امور خارجه مطرح می‌کند، برجام یک قرارداد بین‌المللی نبود، اسم برجام روی آن است joint action plan (برنامه جامع اقدام مشترک)، یک plan است و امکان تغییر و دگرگون‌شدن plan وجود دارد... تیم سیاست خارجی و اقتصادی دولت، به‌ویژه دولت دوازدهم به‌گونه‌ای بود که فکر می‌کرد تحریم‌ها پایان یافته است، به‌همین‌دلیل بود که در فضای انتخاباتی شعارهای زیادی داد. شعارهای انتخاباتی داد که براساس نظریه گار و حتی هانتینگتون نشانه‌هایی از بحران را اجتناب‌ناپذیر می‌کرد. شما نظریه انتظارات فزاینده را دارید که مربوط به کشورهای در حال گذاری مانند ایران است؛ کشورهایی که نظم و ثبات آن نهادینه نیست، براساس قول آقای ایکس یا ایگرگ مردم در خیابان‌ها می‌آیند و پای صندوق‌های رأی می‌روند، ولی واقعیت زندگی، آنها را سر جای خودشان برمی‌گرداند. واقعیت‌های زندگی مردم، واقعیت‌های انتخابات ۱۳۹۶ را می‌توانید در اعتراضات دی‌ماه ملاحظه کنید.

از انتخابات سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۴ مجلس شاهد این بودیم که میزان مشارکت یک طبقه اجتماعی و اقتصادی در انتخابات به‌گونه معناداری کاهش یافته بود و مشارکت یک طبقه دیگر به‌گونه معناداری افزایش یافته بود؛ طبقه متوسط به بالا، مجموعه‌های روشن‌فکری، گروه‌های تکنوکراتیک و بروکراتیک که قبلا از سازوکارهای مقاومت منفی استفاده می‌کردند در انتخابات‌های ۱۳۹۲، ۱۳۹۴ و ۱۳۹۶ با هیجان و تراکم خاصی وارد فضای رقابت‌های انتخاباتی شدند. هدف اینها غلبه بر جناح رقیب بود. هدف آنها این نبود که ساخت اقتصاد یا ساخت سیاست خارجی کشور در وضعیت نرمالیزاسیون قرار بگیرد. هدفشان این بود که جناح سیاسی رقیب در هم شکسته شود و این هدف حاصل شد، درحالی‌که یک نیروی اجتماعی مربوط به طبقات فرودست جامعه که قبل از انتخابات ۹۲ همیشه حضور جدی داشت در وضعیت شبه‌اعتراضی در انتخابات‌های ۹۴ و ۹۶ میزان مشارکتش کاملا کاهش پیدا کرد؛ یعنی یک نوع جابه‌جایی و تغییر در نقش طبقه اجتماعی و ارتباط آن در رابطه با مشارکت انتخاباتی را شاهد هستیم. وضعیتی که هیچ‌کسی تمایل ندارد به آن توجه کند.

لایه‌های فرودست هنوز فرودست هستند و هیچ‌کدام از سیاست‌های دولت به بهترشدن وضعیت آنها منجر نشد، بلکه طبقه متوسط را هم از فضای طبقاتی و منزلتی خودش خارج کرد و آن را به طبقه معلقی تبدیل کرد که هر آن امکان سقوط به لایه‌های فرودست را دارد. اگر مسئله پرداخت‌نشدن حقوق به کارمندان دولت برسد و اگر وضعیتی به وجود بیاید که دولت نتواند روند تصاعدی تورم را کنترل کند، مطمئنا این‌دفعه طبقه متوسط نقش‌آفرین خواهد بود. نشانه‌های نقش‌یابی طبقه متوسط را در مرداد ۱۳۹۷ دیدیم. جنس اعتراضات طبقه متوسط در مرداد ۹۷ با دی ماه ۹۶ را باید براساس طبقه اقتصادی تظاهرکنندگان تحلیل کنید.

به همین دلیل است که شعارهای دی‌ماه هیچ نسبتی با ساختار ندارد و شعارهای آنها با قالب‌های لمپنیسم مشابهت دارد. شعارهای آنها به فرایندهای الگویی طبقه متوسط و خرده‌بورژوازی شباهت ندارد. چرا؟ چون احساس می‌کنند چیزی برای ازدست‌دادن ندارند. درحالی‌که در همین وضعیت و فضا، نظرسنجی‌هایی که انجام شده است، نشان می‌دهد که بخشی از نیروهای اجتماعی ایران، به‌ویژه طبقه متوسط، تمایلی به پذیرش شکل‌بندی‌های ساختاری دولت در ایران ندارند، اما آنها در تظاهرات‌ها شرکت نمی‌کنند، چراکه ذات طبقاتی آنها مربوط به خرده‌بورژوازی است و وقتی در اعتراضات شرکت می‌کنند شعارهای آنها شبه‌روشنفکرانه است که نشانه‌های آن را در مرداد ۹۷ دیدیم. وقتی که آنها در آن فضا شرکت می‌کنند {دی ماه}، شعارها رادیکال است، به شهرهای کوچک گسترش پیدا می‌کند. {ورود شهرهای کوچک به اعتراضات} نشانه بسیار جدی‌ای از جامعه‌شناسی منازعه است که باید به آن توجه داشت.

آقای دکتر، شما مثل همیشه برجام را برجسته کردید...

چون کاملا ارتباط مستقیمی دارد با تظاهرات ۹۶ و وضعیت‌هایی که در آینده پیش می‌آید. من برجام را یک نقطه‌عطف در فرایندهای سیاسی و اقتصادی ایران می‌دانم. همان‌گونه‌ای که دولت، برجام را نقطه پرشی برای سیاست‌های خود می‌داند، من فکر می‌کنم که جوجه‌های برجام زود به لانه برگشتند، همان‌طور که هری مگداف می‌گفت جوجه‌های کینزی به لانه برگشتند. چون stability لازم را نداشت که دوام بیاورد و نیازهای دولت را برای قابلیت‌های اقتصادی‌اش تأمین کند.

من سر برجام مناقشه نمی‌کنم، اما مسئله‌ای که وجود دارد این است که همه رقبای انتخاباتی روحانی در سال ۹۶ در رقابت بر سر مطالبات فزاینده بودند و مطالباتی را مطرح می‌کردند که خیلی‌ها می‌دانستند هرگز محقق نخواهد شد...

کاملا درست است.

پس از این منظر از کنار برجام می‌گذرم و راجع‌به ساختاری می‌پرسم که به مطالبات فزاینده منتهی می‌شود، اما هم‌زمان توان این را ندارد که به یک درصد آن مطالبات پاسخ دهد...

شما این را داشته باشید که اگر ایکس رئیس‌جمهور نمی‌شد، با توجه به رقابت‌های انتخاباتی سال ۹۶ که به قول شما همه انتظارات فزاینده ایجاد کردند و صحنه رقابت‌های انتخاباتی را به یک وضعیت مزایده و مناقصه‌ای تبدیل کردند، اگر هرکدام رئیس‌جمهور می‌شدند، مطمئنا این وضعیت حاصل می‌شد. چون آقای رئیسی فکر می‌کرد که چک برجام را می‌تواند نقد کند. اصلا چک برجام مخدوش شده بود؛ بنابراین مازاد اقتصادی نداشت که بتواند به‌کمک آن به وعده‌هایی که در ارتباط با یارانه‌ها مطرح می‌شد یا همین الان برخی مطرح می‌کنند، جامعه عمل بپوشاند. من فکر می‌کنم که طرح این موضوعات شرایطی را به‌وجود می‌آورد که جامعه احساس می‌کند در شرایط محرومیت نسبی قرار دارد. سندرز به این موضوع اشاره دارد که اگر احساس کنی در وضعیت محرومیت نسبی قرار داری، دولت و ساخت سیاسی با چالش‌های جدی روبه‌رو می‌شود.

باز هم شما این پیش‌فرض را دارید که قرار بود چکی نقد شود، اما اگر ساده به مسئله نگاه کنیم آن مطالبات یک شوی انتخاباتی بود برای رأی‌آوردن و هیچ‌گونه تعهدی در پس خود نداشت؛ یعنی ساختاری وجود دارد که در آن دولت پاسخ‌گو نیست و ایضا توانی هم ندارد...

و شعارهایی می‌دهد که علیه نظام سیاسی به کار گرفته می‌شود...

همه این‌کار را کردند؛ چهار درصد ۹۶ درصد هم همین بود.

صد درصد. دولت و رقبای انتخاباتی با شعارها و مناظره‌های انتخاباتی‌شان علیه امنیت ملی کشور اقدام کردند. به این دلیل خیلی مشخص که انتظارات فزاینده را افزایش دادند و انتظارات فزاینده بحران را اجتناب‌ناپذیر می‌کند. هیچ‌کسی با مردم رو راست نبود.

آقای هاشمی‌طبا سعی کرد روراست باشد.

نه... آقای هاشمی‌طبا معاون آقای رفسنجانی بود و در تیم و طیف آقای روحانی و اسحاق جهانگیری بود. نوعی مهندسی که سه در مقابل سه، یا سه به‌علاوه سه به‌وجود آمده بود که من فکر می‌کنم باید بگوییم سه منهای سه.

یکی از ویژگی‌های کاندیدا باید این باشد که با واقعیت‌های ساختاری و اجتماعی‌اش هماهنگی داشته باشد. در آن شرایط است که می‌تواند برای یک بودجه محدود یا برای یک شکل‌بندی اقتصادی که مبتنی‌بر تولید داخلی و اقتصاد مقاومتی باشد، برنامه‌ریزی کند. کسانی که سال‌ها در قدرت مربوط به فضای وارداتی بودند و الگوی آنها معطوف به رشد اقتصادی بود، نمی‌توانند این فضا را ایجاد کنند. هانتینگتون و فوکویاما هر دو به این موضوع اشاره دارند که ریشه بسیاری از بحران‌ها مربوط به رشد اقتصاد است. زمانی که رشد اقتصادی سریع پیدا می‌کنید و این رشد اقتصادی بیشتر از قابلیت‌های نهادی برای کنترل مشارکت است، به‌گونه اجتناب‌ناپذیری جامعه در شرایط شبه‌آشوب قرار می‌گیرد.

اگر به جنس اعتراضات برگردیم، شما می‌گویید در اعتراضات دی ماه طبقه متوسط وارد میدان نشد...

به‌صورت اجتناب‌ناپذیری از دهک‌های پایین بود و آنهایی بودند که زمانی که دستگیر شدند، طبق آماری که وزارت کشور منتشر کرده، ۷۵ درصد مدرک دیپلم و زیر دیپلم داشتند. میزان گردش مالی یک ماه آنها حدود ۵۰۰ هزار تومان بود.

در این شرایط برخی از افراد طبقه متوسط هم وارد فضای درگیری‌ها شدند. نکته‌ای که وجود دارد مسئله آمادگی نیروهایی است که نقش آوانگارد تهاجمی را دارند. بخشی از این نیروهای آوانگارد تهاجمی، مربوط به سرویس‌هایی است که منتظر هستند تظاهراتی شکل بگیرد و آنها آن تظاهرات را رادیکالیزه کنند. نقش آنها در تظاهرات سال ۹۶ خیلی زیاد بود. این نکته را از کجا می‌توان فهمید؛ از تعداد کشته‌هایی که به‌وجود آمد. اینجاست که سرویس‌های اطلاعاتی بیگانه نه‌تنها به دنبال آشوب در داخل کشور هستند بلکه دنبال در دستور کار قراردادن پروژه تصاعد آشوب هستند.

در همین تظاهرات مردادماه ۹۷ از یک ماشین ۲۰۶ یک نفر شلیک می‌کند به سمت هرکسی که شد. وقتی کسی کشته می‌شود، به‌صورت اجتناب‌ناپذیری زمینه برای تصاعد بحران به‌وجود می‌آید. در تیر و مرداد اعتراضاتی به وجود آمد که زود هم کنترل شد. شعارهای آن با خرده‌بورژوازی نسبت بیشتری داشت تا اعتراضات ۹۶، آن شعارها بسیار رادیکال بود اما این شعارها مطالبات مشخص‌تری داشت.

سؤال این است که چرا این‌قدر سریع شعارها رادیکالیزه شد؟ طبق نظرسنجی ایسپا که در جلسه‌ای با حضور حسام‌الدین آشنا منتشر شد، زیر ۵۰ درصد مردم این شعارها را خطاب به دولت می‌دانستند، حتی حدود ۱۰ درصد این شعارها را خطاب به روحانیت می‌دانستند.

نه... این بازی‌های جناحی است. به‌نظر من دولت روحانی اینها را برجسته می‌کند.

یعنی شما می‌گویید دولت در مرکز شعارها بود؟

تحلیلی که من دارم این است که با توجه به الگوهای رفتاری گذشته آن طبقه اجتماعی خطاب اصلی‌اش دولت روحانی است. دولت روحانی می‌داند که اگر کنترل امنیتی شدید وجود نداشته باشد، بار دیگر در معرض اتهامات قرار می‌گیرد. شما نظرسنجی‌هایی را که در سال ۱۳۸۴ در رابطه با رضایت اجتماعی از دولت خاتمی و در سال ۱۳۹۲ در رابطه با رضایت اجتماعی از آقای احمدی‌نژاد شده، در نظر بگیرد؛ در سال ۸۴، ۶۵ درصد از دولت خاتمی رضایت اجتماعی داشتند. در سال ۱۳۹۲ از احمدی‌نژاد ۳۴ درصد رضایت اجتماعی داشتند. میزان رضایت اجتماعی امروز مردم را مشخصا از دولت آقای روحانی ببینید. ما یک شاخص داریم؛ شاخص کارآمدی و شاخص ناکارآمدی. این شاخص‌ها براساس ثبات، پاسخ‌گویی و شفافیت سنجیده می‌شود. ببینید نظرسنجی انجام‌شده در سه ماه گذشته نسبت به دولت روحانی چه وضعیتی دارد.

ادامه در صفحه ۶

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **وام تعمیرات بدون کارمزد پرداخت کنند:** گرانی‌ها باعث بی‌رونقی کاسبی شده است. این موضوع برای چایخانه‌ها که تعدادشان از انگشتان دست هم بیشتر شده است، باعث شده مشتریان کمتری داشته باشند. در میان کسادی بازار، مغازه‌هایی که به علت بارش شدید باران سقف مغازه‌شان فروریخته و به تعمیرات اساسی نیاز دارند، با مشکل مالی مواجه‌اند. پیشنهاد می‌شود بانک مرکزی به کاسبان کم‌درآمد وام بدون کارمزد پرداخت کند تا آنها بتوانند از مزایای دریافت وام به تعمیرات مغازه‌شان برسند.

پدرام

● **ملارد بیمارستان و سینما ندارد!** عده‌ای به علت گرانی و مشکلات اقتصادی به شهرهای حاشیه‌ای، ازجمله ملارد کوچ کرده‌اند، اما در این شهر از بیمارستان، سینما و بهداشت خبری نیست. آیا مسئولان نباید برای ساخت بیمارستان و سینما بودجه لازم را در اختیار مسئولان این شهر قرار دهند؟

امیرعلی رشیدی

● **بی‌نظمی در بیمارستان‌ها:** برخی پزشکان با تأخیر به درمانگاه بیمارستان‌ها مراجعه و بیماران را ویزیت می‌کنند. متأسفانه بیماران مجبورند بی‌نظمی و سهل‌انگاری پزشکان غیرمتعهد را تحمل کنند. بیماران از صبح زود تا ساعت ۱۲، ۱۳ با اتلاف وقت مواجه‌اند! چرا رؤسای بیمارستان‌ها پزشکان را توجیه نمی‌کنند تا به‌موقع در محل کارشان حاضر شوند؟

عرفان از تهران

● **فرهنگ استفاده از تلفن‌همراه:** برخی مسافران وسایل نقلیه عمومی در گفت‌وگو با تلفن‌همراه بلند صحبت می‌کنند و هنوز فرهنگ استفاده درست از آن را نیاموخته‌اند. ای‌کاش مطبوعات و صداوسیما درباره این‌گونه مسائل هم فرهنگ‌سازی کنند.

علی از تهران

● **آلودگی صوتی:** بدون استثنا میوه‌فروشان دوره‌گرد، خریداران لوازم منزل (سمساری‌ها)، در تهران، خیابان پیروزی، خیابان شکوفه، انتهای کوچه رازی شرقی و عسگری با استفاده از بلندگو، آلودگی صوتی ایجاد و سلب آسایش می‌کنند. برای رسیدگی به موضوع با سامانه ۱۳۷ شهرداری هم تماس گرفتیم، اما تأثیری نداشت. از شهردار منطقه ۱۴ تقاضا داریم برای رفع مزاحمت‌های دائمی در این محل چاره‌ای بیندیشد.

رضا سیف